



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus**

**Antonelli, Giovanni Carlo**

**Velitris, 1650**

Vtrum Bigami ad ordines promoueri possint. Cap. IX.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11401**

- ter *Diam in Addit. secundar. ad 1. 2. & 3. part. ref. 15.* ubi ab huiusmodi irregularitate excusat vendentes, aut donantes instrumenta ad interficiendos delinquentes.
- 20 Ultimo observant DD. quod imminente magno scandalo, vel urgente alia magna necessitate, & difficili existente recursu ad Papam propter inopiam, vel magnam distantiam potest Episcopus in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario occulto dispensare ex tacita Summi Pontificis commissione: non enim credendum est, Papam sibi reservasse dispensationem in tanto animarum periculo, ita Petrus Cornelio in 3. par. D. I. hom. tract. 5. de Irregul. disp. 1. dub. 4. q. 4. Anil. de Censur. par. 7. disp. 6. sect. 5. dub. 3. & alij apud *Diam par. 4. tr. 2. ref. 100.* quibus adde. Sylv. in ver. dispensatio num. 15.

## S U M M A R I U M.

- 1 Quid, & quatuorplex sit bigamia.
- 2 Quid requiratur ad bigamiam contrahendam.
- 3 Qui primo accipit Virginem, sed non cognoscit & ea mortua contrahit cum alia virgine, & eam cognoscit, non est bigamus.
- 4 Bigamiam non incurrit, qui si est contrahit secundum matrimonium, ut extorqueat copulam.
- 5 Non oritur bigamia, nec irregularitas in foro conscientiae ex copula absque seminis virilis emissione.
- 6 Non est bigamus qui ducit mulierem a se ipso cognitam ante matrimonium.
- 7 Non est irregularis qui susceptis minoribus ordinibus, aut emissio simplici castitatis voto contrahit, aut consummat matrimonium.
- 8 In bigamiam incurrit qui iudicio suo virginem duxit, sed tandem invenit eam corruptam, & cognoscit.
- An error, vel ignorantia a bigamia excuset, ibidem.
- 9 Quid si quis cognoverit uxorem qua adulterata fuerit, per vim, aut metum.
- 10 Bigami sunt inhabiles ad ordines.
- 11 Ita sunt inhabiles ad beneficia.
- 12 An clericus in sacris constitutus contrahens matrimonium amittat ipso facto beneficia.
- 13 An bigamus possit habere pensionem.
- 14 An Clericus conjugatus possit puniri a Iudice laico, si in bigamiam inciderit.
- 15 In bigamia vera, vel interpretativa Episcopus non potest dispensare.
- 16 An Episcopus incidat in aliquam poenam, si scienter ordinet bigamum.
- 17 An Praelati regulares possint dispensare in tali bigamia.
- 18 In bigamia huiusmodi solus Papa dispensat.
- 19 An Episcopus dispensare possit in bigamia interpretativa orta ex delicto occulto.
- 20 An possit Episcopus dispensare, in bigamia similitudinaria. Et an Praelatus regularis possit

in ea cum suis subditis dispensare. *ibidem.*

21 An, & in quo casu coniugati ad ordines promoueri possint.

22 An vir sacris initiatus de licentia uxoris manentis in seculo cum voto castitatis possit cum ea habitare.

## C A P. IX.

Utrum Bigami ad ordines promoueri possint.

**B**igamia est quedam irregularitas con surgens ex multiplici matrimonio contracto, & consummato *Sylu. in ver. Bigamia & alij*: nam qui plura matrimonia contraxit, cum diuiserit carnem suam in plures, non potest aptè significare vnionem Iesu Christi cum ecclesia vnica sua sponsa *Bellett. Dissquis. Cleric. par. 1. tit. 1. §. 6. num. 1. Lezan. in Sum. qq. reg. 10. 3. ver. Bigamus.* Vnde huiusmodi irregularitas alio nomine vocatur ex defectu Sacramenti *cap. debitum de Bigam.* & ideo per Baptismum non tollitur *cap. Acutius 26. dist. licet per eum tollatur irregularitas homicidij Sylu. loco cit. q. 4. Bonacin. de Censur. disp. 7. q. 2. pun. 5. num. 13. Dian. par. 4. tr. 2. ref. 51.* & ratio est, quia hic defectus æquè inuenitur in matrimonio ante baptismum, ac post illum inito, ut obseruat *Sanct. apud Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 49. n. 3.* neque tollitur per professionem in religione approbata, licet per

eam tollatur defectus natalium *Lezan. loco cit. nu. 9.*

Triplex autem est bigamia, alia vera, alia interpretatiua, alia similitudinaria; vera est, quando quis verè duas uxores legitime duxit, easque carnali copula cognouit: interpretatiua est, quando quis reuera nõ contraxit cum duabus, sed secundum interpretationem iuris cum duabus censetur contraxisse, puta si contraxit cum duabus inualidè, vel cum vna validè, cum alia inualidè, vel cum vidua, aut corrupta validè *glaf. in c. 2. ver. in bigamis de Bigam. Nauar. in Man. cap. 27. num. 195. & conf. 1. de Bigam. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 32. Bonacin. de Censur. disp. 7. q. 2. pun. 5. numer. 10. Garc. de Bonif. par. 7. cap. 6. nu. 15. Barbof. d. par. 2. all. 49. n. 4.* Similitudinaria est, quando quis post solemne castitatis votum emissum in professione religionis, vel in susceptione sacrorum ordinum cum aliqua etiam vnica matrimonium contrahit, & consummat, siue illa fuerit virgo, siue non *c. quotquot 27. q. 1. Barbof. loc. cit. num. 15. Ricc. in Prax. ut supra par. 2. ref. 32.* vel quando quis habet duas uxores, vnã de iure, aliam de facto successiuè, aut simul secundum *Sylu. in ver. bigamia q. 2. Ricc. d. ref. 32.* Sed alij Doctores hunc casum ad bigamiam interpretatiuam rectius referunt. dicitur autem similitudinaria, quia adstrictus voto solemni censetur spirituales quasdam nuptias contraxisse cum Christo Domino & ecclesia: & ideo & per carnale

matrimonium cum aliqua coniū-  
gitur, cenſetur duo matrimonia  
celebrare, nō quidē verē, ſed ſimi-  
litudinaria *Nau. d. cōſ. 1. de big. Bo-  
nac. d. diſp. 7. q. 2. pun. 5. n. 2. in ſin.*  
2. Ex dictis colligitur, duo coniū-  
nctim ad bigamiam requiri: pri-  
mò, vt matrimonium cum dua-  
bus contrahatur verē, aut inter-  
pretatiuē, aut ſimilitudinariē.  
Secundò vt ſubſequatur copula,  
*ita Bonacin. d. diſp. 7. q. 2. pun. 5. n. 4.  
Barboſ. d. all. 49. num. 12. & alij cō-  
muniter.* nec ſufficit quæcumque  
copula, ſed requiritur copula ſub-  
ſequuta animò maritali cum ſe-  
minis virilis emiſſione in vaſe de-  
bito, vt colligitur ex communi  
ſenſu Doctorum. dixi, *ſubſequu-  
ta animò maritali*, quia hæc irre-  
gularitas non incurritur ſine ma-  
trimonio de iure, aut de facto  
cōtracto *c. nuper de Big. dixi, cū ſe-  
minis virilis emiſſione*, tum quia  
ad hanc irregularitatem incurrē-  
dam non ſufficit ſola copula abſ-  
que ſeminatione, tum quia ſolū  
viri ſemen requiritur, quia ſemen  
ſæmineum non eſt neceſſarium,  
& ad generationem ſecundum  
*Ariſtotel. quem ſequitur S. Tb. in  
3. par. q. 31. ar. 5. ad 3. vnde ita re-  
ſoluit Sanch. Turrian. & alij  
apud Barboſ. d. all. 49. nu. 12. Dian.  
par. 4. tr. 2. reſ. 42. & 43. dixi, in  
vaſe debito*, quia non ſufficeret  
copula nefanda, vt dicunt DD.  
quos reſert, & ſequitur *Bonacin.  
d. diſp. 7. q. 2. pun. 5. num. 9. Lexan.  
loco cit. in ver. Bigamus nu. 3.*  
3. Ex quo inferitur primò, eum  
non eſſe bigamum, qui primò

accipit virginem, ſed non co-  
gnoscit, & ea mortua contrahit  
cum alia Virgine, & eam co-  
gnoscit: vel è conuerſo ſi co-  
gnouit primam, & non ſecundam.  
quia ad incurrendam hanc irre-  
gularitatem requiritur copula,  
cum vtraque, vt ſupra diximus,  
*ita Sylu. in ver. Bigam. q. 3. Bellett.  
d. 5. 6. nu. 25. & ſeq.* Vnde nec Bi-  
gamus cenſendus eſt qui mulie-  
rem ab alio viro ductam, ſed mi-  
nimè cognitam duxit in vxorem,  
*vt conſtat, exc. debitum de Bigam.*  
neque etiam qui cum multis cō-  
trahit, ſi copulam non habuit,  
niſi cum vna tantum *Nau. cap. 27.  
num. 196. & alij communiter*, nec  
is, qui duxit viduam cognitam,  
quam tamen ipſe non cognouit  
*Bellett. loco cit. num. 26.*  
4. Inferitur 2. bigamiam non in-  
curri ab eo, qui fictè contrahit ſe-  
cundum matrimonium, vt ex-  
torqueat copulam: quia non ha-  
bet maritalem affectum *Bonacin.  
de Cenſur. d. diſp. 7. q. 2. pun. 5. nu. 2.  
verſ. dico animò maritali Dian. p. 4  
tr. 2. reſ. 38.* eadem ratione non  
incurrit hanc irregularitatem vir  
coniugatus, qui adulteratur cum  
alijs: neque Clericus, aut alius  
qui plures cognouerit concubi-  
nas *cap. quia circa de Bigam. Bo-  
nac. vbi ſupra Nauar. cap. 27. nu.  
196. Ricc. in Prax. for. ſecleſ. par. 3.  
reſ. 33. Bellett. d. tit. 1. 5. 6. nu. 35.* ad  
incurrendam enim bigamiam  
non ſufficit ſola copula, ſed requi-  
ritur etiam, vt matrimonium  
precedat, vt ſupra diximus: vn-  
de nec ſufficerent ad hanc irre-  
gularitatem inducendam multi-  
pli-

- plicata sponsalia *cap. fin. 34. dist.*  
 etiam si subsequuta sit copula, v:  
 dicunt Doctores apud Bonacin. lo-  
 co cit. d. pun. 5. nu. 6. Barbof. par. 2.  
 all. 49. n. 13. & est cōmunis opinio.
- 5 Infertur 3. non oriri bigamiā,  
 nec irregularitatem in foro con-  
 scientiæ ex copula absque semi-  
 nis virilis emissionē, & idē in ta-  
 li casu si res occulta fuerit, po-  
 terit quis promoueri ad sacros or-  
 dines sine aliqua dispensatione.  
 Barbof. ibidem nu. 12. & alij apud  
 Dian. par. 4. tr. 2. ref. 42.
- 6 Infertur 4. neque eum esse biga-  
 mum, qui ducit mulierem a se  
 ipso cognitam ante matrimoniū,  
 modō ab alio cognita non fuerit;  
 quia in tali casu neuter diuisit car-  
 nem suam in plures *arg. d. cap. de-  
 bitum de Bigam. & tradunt DD.  
 apud Dian. vbi supra ref. 38. & alij  
 apud Bonacin. d. disp. 7. q. 2. pun. 5.  
 num. 2. vers. dixi cum vidua. Bar-  
 bof. par. 2. d. all. 49. num. 7. Bellet. d.  
 tit. 1. §. 6. num. 28.*
- 7 Infertur 5. eum non esse irre-  
 gularem, qui susceptis minoribus  
 ordinibus, aut emisso simplici ca-  
 stitatis voto contrahit, aut con-  
 summat matrimonium cum vir-  
 gine: quia hæc irregularitas non  
 est in iure expressa *Nauar. conf. 1.  
 de Bigam. Bonacin. loco cit. d. pun.  
 5. nu. 2. vers. bigamia similitudina-  
 ria, vbi citat. Sanch. Vgolin. Val-  
 lent. & alios.*
- 8 Infertur 6. illum esse bigamum,  
 qui iudicio suo virginem duxit,  
 sed tandem inuenit eam corrup-  
 tam, & cognoscit *cap. si cuius 34.  
 dist. Vulp. in Prax. Iudic. cap. 45.  
 num. 5. nec error, aut ignorantia*
- a bigamia excusat, quia ex hoc  
 non efficitur, quin caro illius fœ-  
 minæ in plures diuisa fuerit *Sylu.  
 loc. cit. q. 3. Nau. cap. 27. num. 195.  
 Ricc. in Prax. par. 3. ref. 32. Bellett.  
 d. §. 6. num. 24. Barbof. d. all. 49. nu.  
 6. Dian. par. 4. tr. 2. ref. 41. Bonacin.  
 d. pun. 5. n. 10. & alij communiter;*
- 9 idemque dicendum est, si quis  
 cognouit vxorem adulteram, si-  
 ne volens, adulterata fuerit,  
 siue per vim, aut metum *d. cap. si  
 cuius 34. dist. glos. in cap. 2. ver. in  
 bigamis de Bigam. Nau. loco cit.  
 Barbof. vbi supra num. 10. & licet  
 secundum glos. in d. cap. 2. id pro-  
 cedat, quando scienter cognouit  
 vxorem adulteram, idem tamen  
 est, si id faciat ignoranter: quia  
 hic non agitur de irregularitate,  
 ob culpam, seu delictum inducta,  
 sed ob defectum sacramenti, &  
 ita tenet communis opinio, quam  
 sequitur Couar. Maiol. Gutti er.  
 Tolet. & alij apud Garc. de Benefic.  
 par. 7. cap. 6. nu. 16. nullam tamen  
 incurreret bigamiam qui matri-  
 monium contraxit cum virgine,  
 eamq. non cognouit, postquam  
 adulterata est *d. cap. si cuius Bo-  
 nacin. loco cit. nu. 2. vers. tertio mo-  
 do Bellett. vbi supra nu. 24.**
- 10 His præmissis dico 1. quod Bi-  
 gami sunt inhabiles ad ordines  
 suscipiendos *cap. 1. de Bigam. c. vn.  
 eod. tit. in 6. & idē si ordinantur,  
 licet recipiant caracterem e. qui-  
 cumque 2. 50. dist. glos. in cap. 2. ver.  
 dispensare de Bigam. ordinis ta-  
 men suscepti executionem non  
 habent d. cap. vn. vbi priuantur  
 omni priuilegio clericali, & post  
 Butr. & Host. notat Bellet. d. tit. 1.  
 §. 6.*

- § 6. num. 14. & alij comm. idque colligitur etiam ex *Epistola 1. ad Thimot. cap. 3.* vbi Apostolus precipit, Episcopum debere esse vnius vxoris virum.
- 11 Dico 2. quod Bigamus est etiā inhabilis ad beneficia tam obtenta, quam obtinenda ex *d. cap. vn. de Bigam. in 6.* cum enim non sit dignus ordine, & officio, per consequens & beneficio indignus est *Nau. conf. 3. de Bigam. Barbof. inc. 1. num. 2. eod. tit. & ideò non facit fructus suos, vt censuit Sac. Cōgreg. teste Bellett. tit. 1. §. 6. nu. 14.* hoc tamen verū est in bigamo verè, vel interpretatiuè, siue in Clerico in minoribus constituto, qui sic contraxit *iuxta glos. communiter receptam in d. cap. vn. ver. bigamus:* quemadmodum clericus in minoribus contrahens matrimonium etiam cum vnica, & virgine ipso iure priuatur beneficijs *per tex. in c. 1. vbi id notat omnes de Cler. coniug.*
- 12 secus dicendum de Clerico professo, vel in sacris constituto contrahente matrimoniū: hic enim beneficia non amittit ipso facto, nisi per sententiā priuetur *Nau. cap. 25. num. 120. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 36. Vulp. d. cap. 45. num. 6. & communem dicit Barbof. in cap. 1. numer. 7. de Cler. coniug:* nec amittit priuilegium clericale, licet priuetur ordinum exequutione *capitul. quisquis distin. 84. Sylu. in ver. bigamia numer. 8.* vbi dicit, quod *tex. in d. cap. vn. de Bigam. in 6:* loquitur tantum de Clerico in minoribus, non autem in sacris ordinibus constitu-
- to, vel professo: ratio diuersitatis est, quia existens in minoribus taliter contrahendo potest, & debet viuere vt laicus; qui verò est in sacris, aut professus redire non potest ad saeculum; *Quare ita cum Sylu. loco cit. tenet Ricc. in prax. p. 3. ref. 34. Bonaccin. de Censur. disp. 7. q. 2. pun. 5. n. 16. Barbof. d. all. 49. num. 18. & alij communiter.*
- 13 An verò bigamus possit habere pensionem? affirmat Ricc. *in Prax. par. 3. ref. 37:* quia pensio non est beneficium ecclesiasticū, nec venit appellatione beneficij: hoc tamen procedere in pensione, quæ datur laico pro ministerio, vel pro re vtiliter gesta, aut gerenda in defensionē ecclesiæ, dicit Barbof. *in d. cap. 1. n. 6. de Cleric. coniug.* vbi etiam notat, quod talis pensio per matrimonium contractum non extinguatur.
- 14 Dico 3: quod Clericus coniugatus cum vnica, & virgine non potest ex aliquo maleficio puniri à Iudice laico eo quod in bigamiam inciderit, etiam si cognouerit vxorem post adulteriū, etiam publicum ab ea commissum; quia licet sit bigamus quoad legem promotionis, non tamen quoad priuilegium cōcessum Clericis coniugatis *per capit. vn. de Cler. coniug. in 6: ita decisū refert Ricc. in Collect. dec. 1864. & in Prax. par. 3. ref. 39:* vbi etiā dicit, quod ita concorditer tenent omnes in *cap. vn. de bigam. in 6:*
- 15 Dico 4: quod in bigamia vera, & interpretatiua Episcopus non potest dispensare, neque ad benefi-

beneficium simplex, neque ad suscipiendum primam tonsuram, aut minores ordines, neque ad usum, & exercitium ordinum minorum, antea susceptorum, ut constat ex d. cap. vn. de Bigam. in 6. Conc. Trident. sess. 23. de ref. cap. 17. & ita tenent Doctores apud Barbof. in cap. 2. num. 5. ex. de Bigam. Garc. de Benef. par. 7. cap. 6. nu. 5. & 14. Dian. par. 4. tr. 2. ref. 61. & ita declarasse Sixtum V. & Sac. Congregatione refert. Bellett. d. tit. 1. §. 6. num. 14. Lezan. in Summ. 99. regul. to. 3. ver. Bigamus num. 4. Vulp. in Prax. iudic. cap. 45. num. 1. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 49. num. 25. Bonacin. loco cit. pun. 5. nu. 5. Dian. par. 4. tr. 2. ref. 62. et alij communiter reiecta contraria opinione Syluest. in ver. Bigamia q. 7. Nau. d. cap. 27. num. 197. Rioc. in Prax. par. 1. resol. 473. et par. 2. ref. 220. et aliorum.

16 Sed queres, an Episcopus incidat in aliquam pœnam, si scienter ordinet bigamum? negatiue respondet Barbof. d. par. 2. all. 49. nu. 19. & ita Sac. Cong. declarasse refert. Add. ad Nauar. conf. 3. de bigam. alij verò tenent, Episcopum primam tonsuram, vel minores ordines huiusmodi bigamo conferentem esse suspensum à collatione ordinum, & similiter promotum ab ordinum executione, & beneficij, si quod habuit, collationem esse nullam. Vulp. d. cap. 45. nu. 1. Bellett. d. tit. 1. §. 6. num. 14. ubi refert, ita declarasse Sixtum V.

17 Queres 2. an Prælati regulares possint dispensare in tali bigamia? Resp. negatiue, quia non constat de tali privilegio: quamuis enim

aliqui DD. apud Dian. p. 4. tr. 2. ref. 63. referant, Paulum III. concessisse Prælati regularibus, ut possint semel singulis annis prima die Lunę Quadragesimæ dispensare cum suis subditis in omni irregularitate quavis occasione, vel causa contracta: tamen ex huiusmodi privilegio non concluditur, eos posse in bigamia vera, vel interpretatiua dispensare; nam facultas dispensandi generaliter super irregularitatibus non extenditur ad bigamiã, & homicidiũ voluntariũ, quia insolita non veniunt in generali concessione c. fin. de offic. Vic. in 6. præsertim cū in tali casu nec ipse Papa. soleat dispensare, nisi ob maximam causam Nauar. conf. 38. de Homic. Bonacin. d. pun. 5. nu. 15. Dian. d. ref. 63. & alij plures, quos refert, & sequitur Barbof. d. all. 49. num. 28. & seq.

18 Quare dispensationem in tali casu spectare ad summum Pontificem, tenent Theologi, & Canonistæ communiter, quia bigamia non est adiuncta irregularitas iure naturali, sed positiuo: Vnde ad Epistolam D. Pauli ad Thimot. 1. dicto cap. 3. respondent, quod licet Summus Pontifex non possit dispensare in ijs, que sunt de iure naturali, de necessitate Sacramentorũ, & fidei, in alijs tamen, quæ sunt de institutione Apostolorum licite potest dispensare, cum ecclesia habeat nunc eadem potestatem statuendi, & destruendi, quam tunc habebat; & ideo textum illum in cap. 2. de bigam. ibi, qui in bigamis contra Apostolum dispensare non licet, ita interpretantur, ut dispens-

dispensare non liceat sine magna causa, secus si vrgens causa sub- sit: Vnde Lucius Papa dispensauit cū Panormitano Archiepiscopo, qui fuit bigamus, *vt d. glos. in cap. lector ver. fiat 34. dist. ita Sylu. in ver. bigamia num. 7. Nauar. cap. 27. num. 197. vers. sexto Vulp. in Prax. Iudic. cap. 45. num. 8. Barbof. in c. 2. num. 4. de Bigam. & in tract. de off. & pot. Episc. par. 2. d. all. 49. nu. 20. & 21. Bonacin vbi supra num. 14. & alij.*

19 Observant tamen nonnulli Do- ctores, posse Episcopum vigore Concilij Tridentini *sess. 24. de ref. c. 6.* dispensare etiam ad maiores ordines in bigamia interpretatiua orta ex delicto occulto, qualis est illa, quæ provenit ex duplici ma- trimonio neutro existente valido, aut altero valido, alio irrito, *ita Sanch. & Henriq. quos refert, & se- quitur Barbof. d. all. 49. nu. 25.* vbi etiam dicit, quod in d. bigamia, conceditur Episcopo dispensatio, si necessitas yrgeat ob ministrorū penuriam, nec esset aditus ad Pō- tificem ob loci distantiam: *qui- bus adde Præpos. in 3. var. q. 5. de Ir. regul. dub. 7. num. 138.* qui censet, Episcopum posse dispensare etiā in ea bigamia, que oritur ex de- licto alieno, puta in irregularita- re contracta ab eo, qui cognouit uxorem, postquam ea commisit adulterium, modò adulterium uxoris sit occultum, *prout illum refert Dian. p. 4. tr. 2. ref. 61. qui hanc opinionem probabilem existimat.*

20 Verum in bigamia similitudina- ria etiam publica posse Episcopū dispensare cum eo, qui contraxit

cum Virgine, tam ad suscipiendos ordines etiam sacros, quam quoad vsus susceptorum, & ad ecclesia- stica beneficia tenent communi- ter Doctores *per cap. 1. Qui Cler. vel nou. cap. sine 2. de Cler. coniug. Nau. d. cap. 27. num. 197. Vulp. d. c. 45. num. 9. Ricc. in Prax. vt supra par. 2. ref. 220. & par. 3. ref. 36. Bonac. loco cit. d. pu. 5. n. 15. Dian. p. 4. tr. 2. ref. 62. & in tali casu posse etiam Prælatos regulares dispēsare cum suis subditis tenet Barb. d. all. 49. n. 31. vbi citat. Suar. Sigism. a Bononia & felician. de vega, quibus adde Lezan. in sum. qq. reg. to. 3. ver. Bi- gamus nu. 6. vbi dicit, quod quid quid iure ordinario competit Epi- scopis, competit etiam istis Præ- latis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem. Secus si cum Vidua, aut corrupta matrimoniū cōtraxerit, aut duplex inierit ma- trimonium, puta si de iure con- traxit cum vna, antequam esset in- sacris, & cum alia post ordinatio- nem, quia tunc solus Papa dispēs- sat Sylu. in ver. Bigamia q. 7. Barb. in cap. 2. n. 8. de Bigam. & in cap. sa- nē 2. num. 2. de Cler. coniug. Vulp. d. cap. 45. numer. 9. Dian. d. par. 4. tr. 2. resolutione 62.*

An verò si hæc bigamia ex de- licto occulto oriatur, possit Epi- scopus in ea dispēsare vigore Tri- dentini *d. cap. 6.* affirmatiuè respon- det Barbof. *de offic. & pot. Episc. p. 2. all. 49. num. 27.* vbi citat. Ricc. & Sanch.

21 Quæres, an, & in quo casu cōiu- gati ad ordines admitti possint? Resp. quod si eorum uxores casti- tatem in sæculo voucant, possunt

ad sacros ordines promoueri dū-  
modò in bigamiam nō inciderint  
cap. conugatus de Conuers. Coniug.  
quod secundū aliquos procedit,  
siue vxores senes sint, siue iunio-  
res, itā franc. Marc. dec. 734. n. 22  
par. 2. Maior. de irregul. lib. 1. c. 34.  
num. 3. vers. in alijs autem, & alij  
apud Barbof. in d. cap. conugatus  
nu. 2. sed alij rectius distinguunt,  
quod si vxor est senex, & non su-  
specta de incontinentia, tunc suf-  
ficat votum continentia ipsius in  
seculo cap. significauit eod. tit. si ve-  
rò est iuuenis, requiritur ingres-  
sus ipsius in Religionem cap. uxo-  
ratus, & cap. ad apostolicam de  
Conuers. coniug. itā Beilett. disquis.  
cleric. par. 1. tit. de Disciplin. cleric.  
§. 9. num. 19. Nau. in Man. cap. 22.  
nu. 52. ubi citat S. Thom. in 4. dist.  
37. ar. 2. itā etiam tenent alij apud  
Dian. par. 3. tr. 4. ref. 243. id autem  
fieri inequit, nisi interueniat con-  
sensus, & licentia Episcopi Diœ-  
cesani cap. si vir, & vxor. 27. q. 2. d.  
cap. significauit de Conuers. Con-  
iug.

21 An verò vir sacris initiatus ex  
legitima vxoris licentia manentis  
in seculo cum voto castitatis pos-  
sit simul cum ea habitare; Resp.  
affirmatiuè, si de incontinentia  
non sint suspecti, secus si essent  
suspecti: tunc enim nullatenus  
eis est permittendum, vt simul  
habitent Sanch. de matrim. lib. 7.  
disp. 39. num. 8. quem refert, & se-  
quitur Barbof. de offic. & pot. Episc.  
par. 2. all. 10. num. 44. & in d. capit.  
coniugatus num. 2. de Conuers. con-  
iug.

## S V M M A R I V M.

- 1 Ligatus maiori excommunicatione, suspensione, & interdictione irregularitate incurrit ob exercitium ordinis.
- 2 Irregularitatem similiter incurrit recipiens ordinem in excommunicatione maiori.
- 3 An tempore censura exerceat actum minoris ordinis incurrit irregularitatem.
- 4 Quid si excommunicatus recipiat ordines minores.
- 5 An suspensus ab ordine superiori intelligatur suspensus ab exercitio ordinis inferioris.
- 6 Quid operetur suspensio à Pontificalibus.
- 7 Suspensus ab ordine inferiori etiam quoad omnes superiores ordines manet suspensus.
- 8 Episcopus suspensus à collatione ordinum minorum potest conferre ordines maiores.
- 9 An si laicus vinculo censura obstrictus diuinis se ingerat, incurrat irregularitatem.
- 10 An suspensus ab administratione sacramentorum intelligatur suspensus à celebratione missæ.  
Suspensus à perceptione sacramentorum non fit irregularis ea recipiendo, ibidem.
- 11 Qui excusatur à culpa, excusatur ab irregularitate.
- 12 An Clericus à Iudice excommunicatus secundum publicas probationes, qui tamen innocens sit absque metu irregularitatis possit actum ordinis exercere.
- 13 Quid si fuerit iniuste, aut nul-

Z. liter